

## РЕШЕНИЕ

№ 717

гр. Перник, 12 ноември 2014г.

### В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд-Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и четвърти октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Съдия: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдия Георгиева адм. дело № 648 по описа за 2014г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 215 и сл. от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по постъпила жалба на "Космо България Мобайл" против Заповед № ДК-19-Пк-5 от 12.08.2014г. на Началника на РО "НСК", Перник при РДНСК, ЮЗР. Със заповедта е забранено ползването на строеж: „Преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2008”, находящ се в УПИИ, кв. 250 по плана на гр. Перник, ЦГЧ, с административен адрес гр. Перник, ул. "Кракра" бл. 61, вх. "А" от „Космо България Мобайл" ЕАД като възложител и ползвател на строежа. С жалбата се посочва, че при издаването на заповедта са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и неправилно прилагане на материалния закон. Процесуалния представител на жалбоподателя в съдебно заседание поддържа жалбата и моли да се уважи същата, като се отмени оспорената заповед, като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна-Началник на регионален отдел „Национален строителен контрол", Перник при РДНСК, ЮЗР лично и чрез процесуалния си представител оспорват жалбата, считат същата за неоснователна и пледират да се отхвърли. Заявява се претенция за присъждане на разноски. В предоставения срок са депозиран писмени бележки, с които се доразвиват доводите за законосъобразност на заповедта.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като нейн адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна:

Във връзка с публикации в медиите за намеренията на настоящия жалбоподател да осъвременни действащите си базови станции, началника на ДНСК е разпоредил на началника на РО "НСК", Перник проверка на обектите за наличието на строителни книжа и изграждането им в съответствие със ЗУТ. При извършена проверка на 17.06.2014г., е било констатирано, че е извършено преустройство и строежът се ползва

по предназначение, преди да е въведен в експлоатация. За резултата от проверката е съставен констативен протокол. На основание чл. 178 от ЗУТ е съставен и Констативен акт № ЕПЕ 2 от 17.06.2014г., в който изрично са отразени горните констатации. Като нарушена е визирана нормата на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ.

Констативният акт е бил надлежно връчен на жалбоподателя. Депозирано е възражение с вх. № П-472-14-00-902 от 25.06.2014г., което е обсъдено, но не е прието.

Началникът на РО "НСК", Перник при РДНСК, ЮЗР въз основа на констативния акт е издал на основание чл. 178, ал. 5 от ЗУТ обжалваната заповед. С нея той е забранил ползването на строежа, тъй като се ползва в нарушение на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ без да е въведен в експлоатация по установения ред.

С Разрешение за ползване № 59 от 07.02.2002г. на началника на ДНСК е разрешено ползването на строеж: Мобилна телекомуникационна базова станция на втори GSM оператор „Космо България Мобайл“ ЕАД № 2008, находяща се на покрива на жилищна сграда с административен адрес гр. Перник, ул. "Кракра" бл. 61, вх. "А". В разрешението за ползване като възложител е посочено дружеството жалбоподател.

С Разрешение за строеж № 115 от 12.03.2013г. главния архитект на община Перник, на основание одобрен инвестиционен проект на 12.3.2013г. е разрешил на „Космо България Мобайл“ ЕАД да извърши строеж: „Преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2008", разположена на покрива на сграда с административен адрес гр. Перник, ул. "Кракра", бл. 61, вх. "А".

Делото е основано само на писмени доказателства. Административната преписка е приета и приложена по делото като доказателство и документите в нея пред съда не са оспорени от страните. Всички те са непротиворечиви по съдържание, последователни по хронология, като логично представят развилите се събития. Съдът ги кредитира с доверие и основава на тях фактическите си констатации.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 178, ал. 5 от ЗУТ, заповедите за забрана ползването на строежи от първа до трета категория се издават от началника на ДНСК или от упълномощено от него длъжностно лице. Заповед ДК-19-Пк-5 от 12.08.2014г., предмет на оспорване в настоящото производство е подписана от началника на РО "НСК", Перник при РДНСК, ЮЗР, на когото по силата на т. 5 от Заповед № РД-13-180 от 11.08.2014г. на началника на ДНСК са предоставени права по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ. Оправомощаването е направено от компетентен орган и на основание изрично овластяване от закона – чл. 178, ал. 5 ЗУТ. Поради изложеното настоящия състав приема, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и не се налага отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма и същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. В нея изрично са отразени конкретните факти, които мотивират разпоредената с него принудителна мярка по чл. 178, ал. 5 ЗУТ. Предпоставка за издаване на заповед, с такова съдържание е съставяне на констативен акт. В случая е издаден такъв акт и същият е надлежно връчен на жалбоподателя. Депозирани са възражения, които не са приети. С оглед на изложеното състава приема, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да мотивират състава да приеме, че акта е незаконосъобразен в условията на чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК и респективно да го отмени.

Съгласно чл. 178, ал. 1 от ЗУТ не се разрешава да се ползват строежи или части от тях преди да са въведени в експлоатация от компетентния орган по чл. 177. При нарушение на тази забрана, компетентният орган въз основа на констативен акт

забранява с мотивирана заповед ползването на строежите. По делото не е спорно между страните, че се касае за строеж по смисъла на закона. Съгласно пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ, строежи са мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, вкл. и тези, с които се разпространяват радиосигнали. Законодателят е определил категориите строежи и е разпоредил императивно кои от тях подлежат на въвеждане в експлоатация, по какъв ред и от кого. Съобразно чл. 177, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ строежите от първа, втора и трета категория се въвеждат в експлоатация от органите на ДНСК, а строежите от четвърта и пета от органа, издал разрешението за строеж, като същият регистрира въвеждането на строежа в експлоатация и издава удостоверение за въвеждане в експлоатация.

Релевантните факти за издаването на заповед с такова съдържание се извеждат от тези два текста и те са: 1. Да е налице строеж, който да подлежи на приемане, а такива съгласно чл. 137, ал. 1 от ЗУТ са всички строежи от първа до пета категория включително, 2. Строежът да се ползва към датата на съставяне на констативния акт и 3. строежът да не е въведен в експлоатация, въз основа на издадено от ДНСК разрешение за ползване - за строежите от първа до трета категория и удостоверение за въвеждане в експлоатация от органа, издал разрешението за строеж - за строежите от четвърта и пета категория – чл. 177, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ. В случая тези факти са налице.

В Разрешение за строеж № 115 от 12.03.2013г. е посочено, че на жалбоподателя е разрешен строеж, който е от трета категория, съгласно чл. 6, ал. 7 от Наредба № 1/30.07.2003г. на МРРБ за номенклатурата на видовете строежи и чл. 137, ал. 1, т. 3, б."з" от ЗУТ. По делото няма твърдения от жалбоподателя, че същият е изпълнен в противоречие с издадените строителни книжа, т.е. не се спори, че процесният строеж е този, за който е издадено разрешението за строеж. Същият строеж е описан и в съставения констативен акт от служители на ответника по жалбата. В него изрично е отразено, че строежът е трета категория и се ползва по предназначение. Така съставения констативен акт, не се оспори от жалбоподателя в хода на съдебното производство. Същият е официален документ и се ползва с обвързваща доказателствена сила за посочените факти, изрично удостоверени в него. В хода на съдебното производство не се ангажираха доказателства от страна на жалбоподателя, въпреки изричните указания на съда, които да оборят констатациите в така съставения протокол. От представените по делото доказателства се приема, че както към момента на издаване на заповедта, така и до настоящия момент строежът не е въведен в експлоатация.

По изложените съображения, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 178, ал. 1 от ЗУТ и издадената на основание чл. 178, ал. 5 от ЗУТ заповед е материално законосъобразна.

При този изход на спора ще следва да се разгледа и искането за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът в съдебното производство се представлява от юрисконсулт и искането му за присъждане на разноски е своевременно направено. Същото се явява основателно и следва да бъде уважено. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или оспорваният оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Жалбоподателят ще следва да бъде осъден да заплати на РО "НСК", Перник при РДНСК, ЮЗР разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 600 лева, определен съгласно чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Настоящото решение е постановено по жалба срещу административен акт извън

изключенията, предвидени в чл. 215, ал. 7 от ЗУТ, поради което не подлежи на касационно обжалване.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

**Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „Космо България Мобайл” ЕАД против Заповед № ДК-19-Пк-5 от 12.08.2014г. на Началника на РО "НСК", Перник при РДНСК, ЮЗР.

Осъжда „Космо България Мобайл” ЕАД, с ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление на дейността гр. София, район “Младост4, ж.к. “Младост 4”, Бизнес парк София, сграда 6, представлявано от изпълнителния директор С.Е.В. да заплати на РО”НСК”, Перник при РДНСК, ЮЗР разноски в размер на 600лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/